

รายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๔๑๐๑

เรื่อง “ร้อยเรียงด้วยแผนภาพ (๑)”

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ผู้สอน ครูธีระพล แก้วคำจันทร์

ครูวรรณรี วุ่นนุรักษ์

คำไทยใช้ให้ถูก

๑.

แซบ

๒.

แซ่บ

คำไทยใช้ให้ถูก

แซ่บ

[แซ่บ] หมายถึง

(ว.) อร่อย (ภาษาถิ่นอีสาน)

เช่น ส้มตำจานนี้มีรสแซ่บ

ทบทวน

ความรู้เดิม

เพลง “ใครทำอะไรที่ไหน”

ใคร ทำอะไร ที่ไหน
ทำกับใคร ตั้งแต่เมื่อไหร่
เขามาพบกันทำไม (ซ้ำ)
เขาทำอะไรที่ไหนบอกมา (ซ้ำ)

การใช้คำถาม “ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร
เมื่อไร” เพื่อเป็นแนวทางในการเขียน
แผนภาพโครงเรื่องจากนิทานที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. บอกขั้นตอนการเขียนแผนภาพโครงเรื่องได้
๒. เขียนแผนภาพโครงเรื่องจากนิทานที่อ่านได้
๓. มีมารยาทในการเขียน

เพิ่มเติม

ความรู้ใหม่

คำถามจุดประกายความคิด

การเขียนแผนภาพโครงเรื่องมีไว้เพื่ออะไร

คำตอบ : สรุปใจความของเรื่องทีอ่านและเพื่อ

เก็บประเด็นสำคัญจากการอ่านให้ครบถ้วน

นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๕

เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง

ขั้นตอน

การเขียนแผนภาพ

โครงเรื่อง

๑.

เขียนชื่อเรื่องที่อ่าน

๒.

ตั้งคำถามจากการอ่าน

๓.

ตอบคำถามโดยเขียนคำสั้น ๆ

๔.

นำคำตอบที่ได้มาจัดลำดับให้เป็นแผนภาพ

อ่านนิทานคุณธรรม
เรื่อง “ปูทองรู้คุณ”

“ปุตทองรู้คุณ”

หน้า

๑

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งมีพราหมณ์ประกอบอาชีพกสิกรรม วันหนึ่งเขาไปนาพร้อมบริวารบอกลูกน้องให้ทำงาน แล้วตนเองก็ไปล้างหน้าที่หนองน้ำ ปลายนา ในหนองน้ำนั้นมีปุตว์หนึ่งอาศัยอยู่ มีสีเหลืองเหมือนสีทอง พอถึงหนองน้ำเขาก็ แปรงฟันก่อนค่อยลงไปล้างหน้า ขณะนั้นเองปุตทองได้มาอยู่ใกล้ ๆ เขา เขาเห็นมันแล้วเกิด ความเอ็นดูมัน จึงจับมันขึ้นมาวางไว้ที่ผ้าห่มของเขา เมื่อจะกลับไปทำนาต่อ ก็ปล่อยมัน ลงน้ำไป วันต่อมา พอเขามาถึงนาก็จะแหวะไปที่หนองน้ำจับปุตขึ้นมาอนที่ผ้าห่มก่อน แล้วไปทำนาทั้งวัน ตกเย็นไปปล่อยปุตลงน้ำ แล้วค่อยกลับบ้านไป เป็นลักษณะเช่นนี้ประจำ เขากับปุตทองจึงเกิดความคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี

ดวงตาของพราหมณ์มีลักษณะแปลกอยู่อย่างหนึ่งคือจะเป็นวงกลมสามชั้นใสแจ๋วที่ปลายนานั้นมีกาฬวเมียคู่หนึ่งอาศัยอยู่ที่ต้นตาลต้นหนึ่ง นางกาเกิดแพ้ออยากกินดวงตาของพราหมณ์เจ้าของนา

“ถ้าไม่ได้กินฉันคงตายแน่ ๆ เลยละ” กาตัวเมียพูด

สามีเอ่ยปากตอบด้วยความเกียจคร้านว่า “น้องจะบ้าเหอ ใครจะไปบังอาจเอาดวงตาของคนมาได้ อย่าหวังเลยน้อง”

นางกาจึงเสนออุบายอย่างหนึ่งว่า “พี่ไ้ต้นตาลนี้มีงูเห่าตัวหนึ่งอาศัยอยู่ ถ้าเราใช้ให้งูเห่ากัดเขาตายแล้วค่อยเจาะดวงตาของเขา ความหวังฉันก็เป็นจริงนะสิ”

“ปุทอกรู้คุณ”

หน้า

๓

กาสามิเห็นดีด้วย นับแต่วันนั้นกาทั้งสองเริ่มปรนนิบัติงูเห่าด้วยการนำอาหารมาให้เป็นประจำ

พอข้าวในนาเริ่มตั้งท้อง ปุทอกรก็เติบโตเต็มที่ วันหนึ่งเวลาเช้าตรู่ พราหมณ์ก็ออกมาดูนาตามปกติ เขาแวะไปที่หนองน้ำจับปูมาวางไว้ที่ผ้าห่ม แล้วกำลังจะเดินขึ้นคันทนาเลาะดูข้าวเท่านั้น ก็ถูกงูเห่ากัดเข้าที่น่องลัมลงตรงนั้น งูเห่ากัดแล้วก็เลื้อยเข้าจอมปลวกไป พอเขาลัมลงปุทอกรได้กระโดดขึ้นไปเกาะอยู่บนยอดดอกของเขา กาทัวผู้ก็บินมาจับบนร่างของเขาเช่นกัน ขณะที่กากำลังจะจิกดวงตาของเขานั้นเอง ปุทอกรก็ใช้กำมปูหนีบคอกาเอาไว้นั่น แล้วชู่ว่

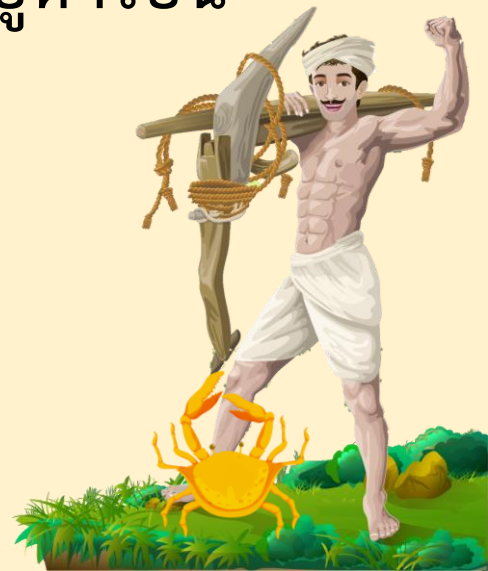

“เจ้ากาชั่ว เจ้าเรียกงูมาเดี๋ยวนี้ละ มิเช่นนั้น เจ้าคอขาดแน่ ๆ”

กากแล้วตายจึงร้องเรียกงูว่า “เฮ้ย...งูเห่าเพื่อนรักกลับมาก่อน ข้าถูกปูตาโปนหนีบคอแล้ว กลับมาช่วยกันก่อน”

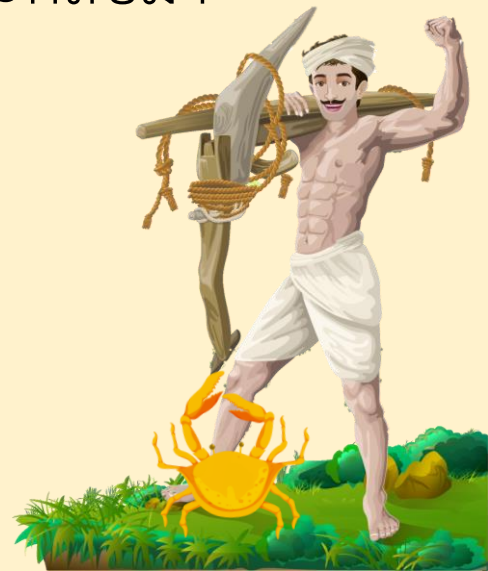
งูเห่าพอได้ยินเสียงเรียกก็เลื้อยกลับมาแผ่พังพานหันจะฉกปู ปูจึงใช้ก้ามปูอีกข้างหนึ่งหนีบคองูเอาไว้อีก งูเห่าตื่นไม่หลุดจึงร้องถามปูทอกรว่า “เจ้าปูตาโปนปล่อยพวกข้าเดี๋ยวนี้ละ เจ้าหนีบคอพวกข้าทั้งสองไว้ทำไม”

ปูทอกรตอบว่า “เจ้างูชั่ว ชายคนนี้เป็นที่พึ่งของข้า ถ้าเขาตายไปข้าก็ต้องตายด้วย เพราะไม่มีผู้คุ้มครอง เจ้ามาทำให้เขาตายเสียแล้ว พวกเจ้าต้องตาย”

งูฟังแล้วคิดจะล่อลวงปู จึงพูดว่า “เจ้าปูตาโปน ถ้าเช่นนั้น ข้าจะดูดพิษกลับคืนให้เขาฟื้นคืนชีพมา เจ้าปล่อยพวกข้าก่อนสิ ก่อนที่พิษร้ายแรงจะทำให้เขาตาย”

ปูรู้ทันเล่ห์เหลี่ยมของงูจึงพูดว่า “เจ้างูชั่ว ข้าจะปล่อยเจ้า ต่อเมื่อเห็นชายคนนี้ลุกขึ้นได้ก่อนแล้ว ข้าถึงจะปล่อยกาไป” ว่าแล้วก็คลายก้ามให้งูเลื้อยไปดูดพิษคืนเมื่อพราหมณ์ได้ลุกขึ้นยืนเป็นปกติแล้ว ปูคิดว่าถ้าขึ้นปล่อยให้สัตว์ทั้งสองนี้ไปก็จะกลับมาทำร้ายพราหมณ์เจ้าของนาอีกจนได้ จึงใช้ก้ามปูหนีบคอสัตว์ทั้งสองเสียชีวิตทันที ฝ่ายนางกาที่จับอยู่บนต้นตาลเห็นเหตุการณ์กลับตาลบัตร์เช่นนั้น ก็รีบบินหนีไปอยู่ที่อื่น พราหมณ์เจ้าของนาโยนร่างของกาและงูทิ้งเข้าป่าไป

นับตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา พราหมณ์และปุทอกรี้ยังสนิทสนมคุ้นเคยกัน
มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ต่างช่วยเหลือเกื้อกูลกันจนตราบสิ้นชีวิต

ที่มา : หนังสือนิทานชาดก โดย พระมหาสุนทร สุนทรธมโม (เสนาชูย)

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า :

สรุป

การอ่านนิทานคุณธรรม

เรื่อง “ปุตองรู้คุณ”

ของฝากจากครู

ให้หนูคนเก่ง

ของฝากจากครูให้หนูคนเก่ง

บทบาทครูปลายทาง

๑. ครูแจกใบงานที่ ๖ เรื่อง การเขียนแผนภาพซึมซาบการอ่าน
๒. ครูอธิบายขั้นตอนการทำใบงานเพิ่มเติม
๓. ครูสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมและบันทึกผล

บทบาทนักเรียน

๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงการทำใบงานที่ ๖ เรื่อง การเขียนแผนภาพซึมซาบการอ่าน
๒. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมใบงานที่ ๖ เรื่อง การเขียนแผนภาพซึมซาบการอ่าน

ของฝากจากครูให้หนูคนเก่ง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง “**ปู่ทองรู้คุณ**” และเขียนแผนภาพโครงเรื่อง

๑. นิทานเรื่อง : _____

๒. ตัวละครในเรื่อง : _____

๓. สถานที่ : _____

๔. เหตุการณ์ :

๑) _____

๒) _____

๓) _____

๕. ผลของเหตุการณ์ :

๑) _____

๒) _____

๓) _____

๖. ข้อคิดที่ได้รับ :

๑) _____

๒) _____

สรุป

บทเรียน

แนวคำตอบใบงานที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง “**ปुทองรู้คุณ**” และเขียนแผนภาพโครงเรื่อง

๑. นิทานเรื่อง : ปุทองรู้คุณ

๒. ตัวละครในเรื่อง : ปุทอง, พราหมณ์, กาทัวผู้, กาทัวเมีย, งูเห่า

๓. สถานที่ : ทุ่งนา

๔. เหตุการณ์ :

๑) พราหมณ์ดูแลปูกองทุกวันจึงเกิดความสนิทสนม

๒) กาตัวเมียตั้งท้องอยากกินดวงตาของพราหมณ์ จึงออกอุบายให้งูเห่า

ไปฉกพราหมณ์ และให้กาตัวผู้ไปฉกดวงตามาให้ตน

๓) ปูกองเห็นเหตุการณ์จึงใช้ก้ามหนีบคอของงูเห่ากับกา

๔) งูเห่ายอมดูดพิษออก แต่ปูกลับไม่ยอมปล่อยกาก็บงูเห่าและหนีบคอจนตาย

๕. ผลของเหตุการณ์ :

- ๑) กาตัวผู้กับงูเห่าถูกปูทองใช้ก้ามปูหนีบคอตาย
- ๒) กาตัวเมียหลบไปอยู่ที่อื่น
- ๓) พราหมณ์กับปูทองรักกันยิ่งซึ้งกว่าเดิม

๖. ข้อคิดที่ได้รับ :

- ๑) ให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกข์นั้นถึงตัว
- ๒) การตอบแทนบุญคุณผู้ที่มีพระคุณแก่เราเป็นสิ่งที่ควรกระทำ

นักเรียนคิดว่าจะนำเทคนิคการเขียน
แผนภาพโครงเรื่องไปพัฒนางานเขียนอื่น ๆ
ได้หรือไม่ ลองอภิปรายและยกตัวอย่าง

คุณธรรมที่ได้จากการอ่านนิทาน
เรื่อง “**ปู่ทองรู้คุณ**” มีอะไรบ้าง

สิ่งที่โรงเรียนปลายทางต้องเตรียม

สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th

๑. ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง
๒. ปากกาสีน้ำ, ดินสอสี, กาว, กรรไกร,
กระดาษวาดเขียน ๑๐๐ ปอนด์
๓. ใบงานที่ ๗
เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่องนิทาน

บทเรียนครั้งต่อไป

“ร้อยเรียงด้วยแผนภาพ (๒)”

รายวิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

